

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120010336
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7120010336.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Martina Michalanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. júla 2020, v trestnej veci proti A. E., obžalovaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 11.3.2020 sp.zn. 0T/19/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. zamietla odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 11.3.2020 sp.zn. 0T/19/2020 bol obžalovaný A. E. podľa § 285 písm.a/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 1Pv 79/20 zo dňa 2. marca 2020, podľa ktorej mal spáchať prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona tým, že

v D. na ulici G. č. XX K. Z. A. E. T. dňa 29.02.2020 v čase okolo 20:30 h pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával poškodenej K. Z., vyhrážal sa jej zabitím, pričom ju aj fyzicky napadol tak, že ju sotil, v dôsledku čoho hlavou a chrbtom narazila do stolíka, v dôsledku čoho utrpela zranenia s dobou liečenia podľa lekárskej správy do 7 dní, čím týmto konaním vzbudil u poškodenej K. Z., nar. XX.XX.XXXX, dôvodnú obavu o život a zdravie, keďže obdobného konania sa dopustil aj v minulosti, za čo bol aj právoplatne odsúdený,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozhodnutiu po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie okresný prokurátor.

V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uviedol, že s dôvodmi, ktoré viedli súd k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, sa nestotožňuje z nasledovných dôvodov:

Obžalovaného z nebezpečného vyhrážania usvedčuje poškodená K. Z., ktorá na svojej výpovedi z prípravného konania zotrvala aj na hlavnom pojednávaní, keď uviedla, že po slovnej hádke a vzájomnom fyzickom napádaní, sa jej obžalovaný vyhrážal zabitím, pričom z jeho konania mala strach, cítila sa ohrozená na živote. Tieto skutočnosti potvrdila aj pri „konfrontácii“ vykonanej na hlavnom pojednávaní tvárou v tvár s obžalovaným.

Výpoveď poškodenej K. Z. je objektivizovaná aj lekáorskými správami z čl. 52 a 53 spisu, z ktorých vyplýva, že poškodená utrpela pohmoždenie záhlavia a chrbta s podvrtnutím krčnej chrbtice s priebežnou dobou liečenia do 7 dní.

Hádku a krik z izby počuli aj svedkyne Z. Z. W. Z. A. Ď., čím v tejto časti potvrdili výpoveď ako obžalovaného, tak aj poškodenej a zavolali políciu. Obe zhodne uviedli, že v minulosti boli viackrát svedkami vyhrážok obžalovaného A. E. voči poškodenej K. Z..

Svedkyňa Z. A. Ď. navyše uviedla, že nikdy nebola svedkom toho, aby obvinený poškodenú zbil, ale vyhrážky ako: „zabijem ťa ty kurva, nedožiješ sa rána“, boli pravidelné. V inkriminovaný deň počula veľký krik z izby poškodenej, pričom sa domnievala, že niekto poškodenej ubližuje, pretože poškodená kričala: „au, au“, ako keby ju niekto napádal, preto zavolala políciu. Po príchode polície bola poškodená v strašnom stave, bola vyplakaná, vystrašená, na tele mala odreniny.

Na podklade takto vykonaných dôkazov, najmä výsluchom poškodenej K. Z. a svedkyň Z. A. Ď. W. Z. Z., ako aj listinných dôkazov, lekárskej správy, je jednoznačne a bezpochyby preukázané, že obžalovaný sa vyhrážal smrťou poškodenej, u ktorej to vzbudilo dôvodnú obavu z uskutočnenia vyhrážky.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania upriamil pozornosť aj na vyjadrenie obžalovaného A. E. v rámci práva posledného slova, keď uviedol: „Je mi ľúto skutok, ktorý som spáchal a sľubujem, že už sa to nestane a chcel by som zostať na slobode.“

Prokurátor taktiež zdôraznil, že obžalovaný A. E. bol za rovnakú trestnú činnosť, teda nebezpečné vyhrážanie voči poškodenej K. Z. právoplatne odsúdený, teda sa nejednalo z jeho strany o ojedinelé konanie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Košiciach v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Na podklade odvolania okresného prokurátora krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. E., poškodenej K. Z. a svedkyň Z. A. Ď. W. Z. Z., ako aj listinnými dôkazmi, lekárskou správou a listinnými dôkazmi majúcimi súvis s charakteristikou osoby obžalovaného.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní kontradiktórnym spôsobom vykonal všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods.10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo, i vo vzájomnej súvislosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods.12 Tr.por.

Krajský súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení, keďže tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a nie je nimi nepochybné preukázané, že sa skutok stal tak, ako je to uvedené v obžalobe prokurátora.

Vykonaným dokazovaním v predmetnej trestnej veci z výsluchu obžalovaného, z výsluchov svedkyň, zo zápisu o dychovej skúške, z lekárskej správy, zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody obžalovaného A. E. jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že medzi obžalovaným a poškodenou kritického dňa došlo pod vplyvom alkoholu k hádke a vzájomnej fyzickej potýčke, počas ktorej poškodená utrpela pohmoždenie záhlavia, chrbta a zvrtnutie krčnej chrbtice. Nebolo však aj podľa názoru krajského súdu jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal smrťou, takým spôsobom, že to mohlo u nej vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie tak, ako je to uvedené v obžalobe prokurátora.

Z judikatúry súdov Slovenskej republiky možno vyvodiť, že náležité zistenie skutkového stavu podľa § 2 ods.10 Tr.por. vyžaduje, aby súd svoje rozhodnutie o vine oprel o jednoznačne zistené a ničím nespochybniteľné fakty, ktoré vylučujú akúkoľvek pochybnosť, že sa skutok stal, ktorý je predmetom trestného stíhania, resp. že skutok spáchal obžalovaný.

Na základe vyššie uvedeného je potrebné, aby sa dostatočne objasnila vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa skutok stal, tento vykazoval všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, a aby existoval spoľahlivý záver, že skutok spáchal obžalovaný. Ak nie je splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku.

Súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domnienok a hypotéz, čo aj s vysokým stupňom pravdepodobnosti, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja.

Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí sa rozhodnúť v prospech obžalovaného.

Zásada prezumpcie neviny sa musí prejavovať v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“.

Pri zisťovaní skutkového stavu, okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania, je prioritná požiadavka týkajúca sa kvality skutkových zistení. Pokiaľ ide o kvalitu skutkových zistení, potom skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý význam ako dokázaná nevina.

V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že na naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty prečinu nebezpečné vyhrážanie je potrebné, aby vyhrážanie sa smrťou bolo takého charakteru, aby u poškodenej osoby vzbudilo dôvodnú obavu, že páchateľ svoje vyhrážky splní alebo uskutoční. Konanie obžalovaného v D. E. Q. G. Č.. XX K. Z. A. E. T. dňa 29.02.2020 v čase okolo 20:30 hod vo vzťahu k poškodenej, aj podľa názoru krajského súdu, nemožno bez akýchkoľvek pochybností ustáliť tak, ako to predpokladá ustanovenie § 360 ods.1 Trestného zákona.

Okresný súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní v potrebnom rozsahu, dôkazy jak jednotlivo, tak aj vo vzájomnom súhrne správne vyhodnotil a dospel tak k úplným skutkovým, ako aj právnym záverom.

Po preskúmaní obsahu jednotlivých dôkazov, ako aj dôvodov, ktorými okresný súd dôsledne odôvodnil svoje rozhodnutie a v súlade s ustanovením § 168 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti mal za preukázané, ktoré za pochybné a akými hodnotiacimi závermi sa riadil, aj krajský súd pri hodnotení týchto dôvodov dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v zmysle zásady „in dubio pro reo“ je v celom rozsahu namieste.

Krajský súd vzhľadom na vecnú správnosť, dôslednú, podrobnú a výstižnú argumentáciu dôvodov okresného súdu, ktoré ho viedli k vysloveniu záveru o nevine obžalovaného, si tieto v podrobnostiach v celom rozsahu osvojuje a na ne poukazuje.

Za daného stavu krajský súd, zaoberajúc sa dôvodmi odvolania okresného prokurátora, pri takejto ustálenej dôkaznej situácii považoval uvedené odvolanie za nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.